

Tisztelt Mátai Györgyi Asszony,

tisztelt Akadémikustársaim, tisztelt Gyászolók!

Megtörtén, de Isten akaratában megnyugodva búcsúzik a Magyar Művészeti Akadémia korábbi elnökségi tagjától, a Nemzet Művésze-díjas író, költő Tamás Menyhértől.

A bukovinai székely származású Tamás Menyhértet, a történelem viharai sodorták az anyaországba szüleivel és testvéreivel együtt. Itt a Dunántúlon letelepedve az otthon maradottakénál könnyebb, de korántsem könnyű sors várt a nagy családra. Nem csak a szegénység, de az újonnan érkezők felé sugárzó bizalmatlanság is keserítette életüket.

Az ifjú fizikai munkásként kezdte felnőtt életét. Szerencsére azonban tehetsége nem maradt rejtve túl sokáig, így a kitérők után végül mégis egyéni, összetéveszthetetlen stílussal bíró költővé, majd íróvá érlelődött. Ebben segítette, bátorította az útján Tamási Áron, Illyés Gyula, Szabó Magda. A lírai kezdetek után mentorai biztatására más műfajokban is kipróbálta magát, és végül a szépprózában, az esszé és a dráma műfajában is maradandót alkotott. Tamás Menyhért magára is érvényesnek tekintette Tamási Áron szavait: „*Nem térhetünk ki a hűség elől*” – s ez iránymutató lett egész életére nézve. Visszhangzott benne a személyes, egyéni sors a bukovinai székelyek számkivetettségével és sorsvállalásával. Sütő András kifejezését kölcsönvéve: a „tűzfelelős” alapállását vallotta magáénak.

A Magyar Művészeti Akadémia 2011 óta tudhatta sorai közt Tamás Menyhértet, s 2014-től hat éven át elnökségi tagként fáradhatatlanul segítette az akkor frissen létrejött köztestület munkáját. A magyarországi régiók után a külföldi magyarok számára idén elsőként alakult meg az MMA Erdélyi Bizottsága, melyben neki is kiemelt helyet képzeltünk el. Az égiek azonban úgy rendelkeztek, hogy Tamás Menyhért a továbbiakban odafentről patronálja a közös magyar kultúra ügyét. Egy hosszú, munkás, fáradhatatlan élet után adta vissza lelkét Teremtőjének.

Nekünk pedig azt a feladatot hagyta örököül, hogy csodálatos műveinek – többek közt a Vigyázó madár, az Alkonyúton, A Szent Anna-tó regéje – olvasásán túl őrizzük meg az anyanyelvet, az identitást, akármennyire is a valódi értékeket relativizáló korban élünk. Éppen ezért nem feledkezhetünk meg azokról sem, akikre Tamás Menyhért tekintett példaként: Mikes Kelemtől kezdve Móricz Zsigmondon és Németh Lászlón át egészen Kányádi Sándorig. A sorsvállalók életművébe illeszkedik a Tamás Menyhért-i életmű is, mely nemcsak a kisebbségben élőknek lehet irányadó, hanem a mindennapok kétes impulzusaitól elbizonytalanodott ember számára is.

Mindennapjaink nehézségei közepette is példát jelentő és erőt adó lehet számunkra az életút, melyről Görömbei András így írt: *„a Tamás Menyhértra rakódott terhek súlyuknál fogva emelték őt önmaga fölé.”*

Hála és köszönet a lélek- és nemzetemelő életműért!

Akadémikus úr, mesterünk, barátunk: nyugodj békében!